

परातीत्युच्यते अमृतत्वममरत्वधर्मत्वं नित्यस्वभावता-
मिच्छन्नात्मन इत्यर्थः” भा०।

पराचितं लि० परेषाचितः । परपुष्टे अमरः ।

पराची स्त्री परा-अनुच्-क्लिप्-ङीप् । अतुल्यसेनानादृताया
मृचि “तिसृभ्यो हिङ्करोति च पराचीभिः” ताण्ड्य० ब्रा०
२परिवर्त्तिन्यां विटु तौ च “सैषा पराची” भा० परा-
चीभिरनादृताभिः ऋग्भिर्गीयते यथा प्रथमे पय्याये
अनादृताभिर्गीयते तथोत्तरयोरपीति” भा० ।

पराचीनं लि० पराचि भवः ख । उत्तरकाळभवे २परा-
ङनुक्ते अमरः ।

पराचैस् अथ० परा-चि डैसि । दूरे निषण्णः ऋ० १।२४ ट

पराजय पु० परा+जि-अच् । पराभवे (हारि) अमरः ।

पराजितं लि० परा+जि-कर्मणि क्त । पराभूते कृतपराजये ।

पराङ्ग पु० परतोऽगच्छते अनुज-नः० अच् । तैत्तिरीयश्रुते
२ऊरिकाफले च शब्दः० ल्युट् । पराङ्गनमप्यत्र न०।

पराण् पु० परा+अन-विच् “अन्तः” पा० (पदान्तस्यानितेर्यत्वं
स्यादुपसर्गस्यात् निमित्तात् परचेत्)णत्वम् । जीवनयुक्ते
एवं प्राण इत्यादावपि णत्वम् ।

परात्परं पु० परस्मात्परः प्लुक्कृ० । शुरुभेदे परमेष्ठिन्-
शब्दे दृश्यम् । २परमेष्ठरे तस्य सर्वेभ्यः परत्वात् तथा-
त्वम् । “इन्द्रिवेभ्यः परे ह्यर्षां ह्यर्थेभ्यश्च परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिः बुद्धेरात्मा महान् परः । महतः
परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः । पुरुषाच्च परं किञ्चित्
सा काशा सा परा गतिः” कठवल्ली गीता च “परात्परं
वास्यसुपैति दिव्यम्” श्रुतिः ।

परास्त्रियं लि० परेषाद्यते अद-भावे क्लिप् तत्त्वं परस्यादने
प्रियम् । (उलु) लृप्भेदे शब्दः० ।

परात्मन् पु० कर्म० । १परमात्मनि इत० । २परस्यात्मनि च ।

परादनं प्र० स्त्री० परस्तत्कृष्टमदनं यस्य । पारस्यदेशोद्ध्वेऽन्ते
(आरबीचोड़ा) लिङा० ।

परादानं न० परस्मै आदानं सम्यग् दानम् । परोपकाराय
दयादिना कृपादिभ्यः सम्यग्दाने यलु० १।८।६४ वेद-
टीप्पे दृश्यम् ।

पराधि पु० इत० । १अन्यस्यापी कर्म० २परममानसव्यथायाम् ।

पराधीनं लि० पर+हि-अधि इति अचौकिककवाक्ये समासे
अध्यत्तरपदात् अ, परस्याधीनो वा । परायणे अमरः ।

परा(ण)सा स्त्री पराधित्वनया परा+अन-करणे वा०
अप । निमित्तसाध्यां शब्दः० । एतन्मध्यस्तु साधुः ।

परान्तकं पु० परोऽन्तकः । सर्वनाशके महादेवे काशीख०
दक्ष० “मृत्युर्यस्योपसेचनम्” इति श्रुतः तस्य मृत्योर्ना-
शकत्वात् परान्तकत्वम् ।

परान्तकालं पु० परः संसारोत्तरं अन्तकालः । सुसूक्ष्मां
संसारज्ञानो देहान्तकाले “ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले
परान्तताः परिच्यन्ति सर्वे” छण्ड० २।२।६ संसारिणा वे
मरणकालास्ते अन्तकालास्तानपेक्ष्य सुसूक्ष्मां संसार-
ज्ञानो देहपरित्यागकालः परान्तकालः” भा० । वस्तुतः
कार्यब्रह्मणः व्यायुःकालरूपपरशब्दार्थस्थान्तकालः प-
रान्तकालः “काव्यात्यये तदध्यक्षेण सहातः परमा-
न्तानादिति” शा० सूत्रे तत्काले तेषां लयलोकोः
ब्रह्मलोकेषु इति विशेषणाय तत्रैव तेषां मोक्ष इत्येव
युक्तम् ।

परान्तिका स्त्री “अस्य युष्मदचिता परान्तिका” ह० र० उक्ते
गीतरूपमानादुत्तमेदे अपरान्तिकेति तत्र पाठे तत्रार्थे
पराज न० इत० । १अन्यस्वामिकभक्तपिष्टकादौ । २परकृत-
शस्त्रपाकजद्रव्यमात्रे २परपक्षाच्चे च ।

प्रतादौ पराक्षस्य त्याज्यत्वं यथा “पराक्षं परयासश्च
नित्यं धर्मरतस्यजेत्” इति श्रुतिः । संयमदिने तस्य त्या-
ज्यत्वं यथा “कांसं मांसं मस्तरश्च चणकं कीरदूषकम् ।
शाकं मधु पराक्षञ्च त्यजेदुपवसन् स्त्रियम्” । पारणदिने
तस्य त्याज्यत्वं यथा “अभ्यङ्गञ्च पराक्षञ्च तैलं निर्मा-
ल्यचङ्कनम् । तुलसीचयनं द्यूतं पुनर्भोजनमेव च ।
वस्त्रपीडां तथा चारं हादग्र्यां वर्जयेदुबुधः” एका० त० ।
तज्जोक्त्युयांगादेर्विफलत्वं यथा “परपाकेण जुष्टञ्च
द्विजस्य गृहमेधिनः । इष्टं दत्तं तपोऽधीतं यस्याक्षं
तस्य तज्जवेत्” । तज्जुक्ता पुत्रोत्पादने दोषो यथा
“यस्याक्षेन त्वं भुक्तेन भार्यां समधिगच्छति । यस्याक्षं
तस्य ते पुत्रा अक्षार्हेतः प्रवर्त्तते” ब्राह्मणादिपरस्मा-
मिकाक्षभोजने दोषो यथा “ब्राह्मणाक्षेन दारिद्र्यं क्ष-
त्रियाक्षेन प्रेक्ष्यताम् । वैश्याक्षेन तु शूद्रत्वं शूद्राक्षे-
नैरकं ब्रजेत्” इत्येकादशीत० । पराक्षभोजनेन तीर्थगमने
फलशाल्यत्वं यथा “षोडशशं स जमते यः पराक्षेन
गच्छति । अर्द्धं तीर्थफलं तस्य यः प्रसङ्गेन गच्छति”
प्राव० त० । महाशुक्लनिपाते तस्य व्याज्यत्वं यथा “अन्य-
त्राहं पराक्षञ्च गन्धं मास्यश्च भैक्षुनम् । वर्जयेद्भु-
पाते तु यावत् पुण्यं न वत्सरः” सुहित० । तज्जोक्त्यु-
सिद्धिज्ञानिर्यथा “जिह्वा द्रव्या पराक्षेन करो दग्धो